

Sygn. akt VIII U 2039/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2018 r. w Gliwicach

sprawy B. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 maja 2018 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu B. P. prawo do emerytury od dnia 1 maja 2018 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 2039/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 maja 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, odmówił ubezpieczonemu B. P. prawa do wcześniejszej emerytury, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował on co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Wskazał, że spełnia warunki do przyznania wcześniejszej emerytury, przy

czym pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych od 30 października 1978 roku do 28 lutego 1987 roku oraz w okresie od 1 grudnia 1990 roku do 15 września 1992 roku wyłącznie na stanowisku spawacza.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał, że do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu wyłącznie okres pracy w (...) SA w Z. od 1 marca 1987 roku do 30 listopada 1990 roku i od 16 września 1992 roku do 31 grudnia 1998 roku tj w wymiarze 9 lat, 11 miesięcy i 27 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony B. P. urodził się (...).

W okresie od 4 października 1972 roku do 30 czerwca 1975 roku był zatrudniony w charakterze ucznia w celu nauki zawodu ślusarza w (...) SA w Z.. Od dnia 1 lipca 1975 r. zatrudniony został na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza, które zajmował do dnia 24 października 1976r. W okresie od 25 października 1976 roku do 17 października 1978 odbywał zasadniczą służbę wojskową. W świadectwie pracy pracodawca wskazał, że w okresie:

- od 30 października 1978 roku do 28 lutego 1987 roku ubezpieczony zajmował stanowisko ślusarza- spawacza,
- od 1 marca 1987 roku do 30 listopada 1990 roku – spawacza elektrycznego,
- od 1 grudnia 1990 roku do 15 września 1992 roku – ślusarza konstrukcji- spawacza,
- od 16 września 1992 roku do 30 czerwca 2003 r. – spawacza elektrycznego.

Ubezpieczony zdobył uprawnienia spawacza w 1976 r.

Pomimo tego, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...) SA w Z. w okresie od **30.10.1978 r. do 28.02.1987 r. i od 1.12.1990 r. do 15.09.1992 r.** formalnie był zatrudniony jako ślusarz-spawacz, to faktycznie wykonywał prace spawalnicze.

Odwołujący w początkowym okresie zatrudnienia pracował w warsztacie gdzie wykonywał prace ślusarskie, od czasu do czasu spawając poszczególne elementy. Niemniej jednak po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej od 30.10.1978 roku wykonywał wyłącznie prace spawalnicze. Pracował w wydziale utrzymania ruchu. Spawał mniejsze konstrukcje, wałki od maszyn, uszkodzone elementy np. w wózkach akumulatorowych, regały, stoły, zbiorniki. W wydziale pracowało 4 spawaczy i 4-5 ślusarzy, którzy przygotowywali elementy do spawania. Każdy spawacz miał przypisanego do pomocy ślusarza.

Ubezpieczony mimo formalnego zatrudnienia na stanowisku ślusarza- spawacza, faktycznie wykonywał prace spawalnicze. Co do zasady ślusarze przygotowywali elementy do spawania, choć zdarzało się, że w czasie nieobecności ślusarza, spawacz musiał we własnym zakresie taki element przygotować. Takie sytuacje miały miejsce sporadycznie. Spawacze wykonywali pracę nie tylko w warsztacie, lecz również na terenie całego przedsiębiorstwa. Spawali uszkodzone bramy, poszczególne elementy zepsutych maszyn. Demontaż bramy musiał być dokonany przez spawacza, gdyż w pierwszej kolejności należało „odpalić” za pomocą palnika zawiasy, po to by bramę można było zdemontować i zawieźć na warsztat.

Gdy odwołujący dowiedział się, że formalnie prowadzony jest jako ślusarz – spawacz, domagał się przeniesienia do wydziału produkcyjnego, w którym formalnie zatrudniono odwołującego na stanowisku spawacza. Zakres obowiązków ubezpieczonego nie uległ zmianie, nadal wykonywał te same prace spawalnicze, co we wcześniejszym okresie.

Ubezpieczony w okresie od 30 października 1978 r. do 31.12.1998 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze.

Ubezpieczony posiada 26 lat, 2 miesiące i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W dniu (...). ubezpieczony wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury z obniżonego wieku.

W dniu 9 maja 2018 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do spornego, ponieważ ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego i aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...) SA w Z., zeznań świadków Z. K. (k 38-39) J. N. (k 39-40) oraz zeznań ubezpieczonego B. P. (k 40-41)

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków Z. K., J. N. uznając je za spójne, logiczne i konsekwentne. Świadczeni pracowali razem z ubezpieczonym w (...) SA w Z. jako spawacze, w związku z czym znali specyfikę czynności wykonywanych na tym stanowisku. Świadczeni zgodnie opisali zakres czynności, które wykonywał każdy spawacz. Wskazali, że materiał do spawania był dla nich przygotowywany przez ślusarzy, albowiem każdy spawacz miał przypisanego do pomocy ślusarza. Zeznania świadków pokrywały się także z zeznaniami ubezpieczonego, w związku z czym nie podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Tym samym twierdzenia ubezpieczonego, że mimo formalnego zatrudnienia na stanowisku ślusarz-spawacza pracował jako spawacz, w świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1383) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Ubezpieczony B. P. ukończył wiek emerytalny 60 lat, legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganym co najmniej 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym oraz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa. Są to okoliczności bezsporne.

Spór w rozpoznawanej sprawie dotyczył posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych tylko okres zatrudnienia w (...) SA w Z. od 01.03.1987 r. do 30.11.1990 r. i od 16.09.1992 r. do 31.12.1998 r. na stanowisku spawacza, tj 9 lat, 11 miesięcy i 27 dni.

Spór dotyczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) SA w Z. od **30.10.1978 r. do 28.02.1987 r. i od 1.12.1990 r. do 15.09.1992 r.** w którym to okresie ubezpieczony formalnie był zatrudniony jako ślusarz-spawacz.

W konsekwencji Sąd w toku niniejszego postępowania przeprowadził postępowanie dowodowe na okoliczność rzeczywiście świadczonej w wymienionym okresie przez ubezpieczonego pracy.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że w okresie od **30.10.1978 r. do 28.02.1987 r. i od 1.12.1990 r. do 15.09.1992 r.** ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawacza. Była to praca wskazana w wykazie A dziale XIV poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Ubezpieczony pomimo tego, że był zatrudniony na stanowisku ślusarza-spawacza, to w okresie tym faktycznie pracował jako spawacz.

W tym miejscu podkreślić należy, że w świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska tylko rodzaj rzeczywiście powierzanej pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015r. sygn. akt III AUa 168/15 LEX nr 1761793).

Ubezpieczony w ww. okresach wraz z innymi spawaczami pracował w warsztacie i na terenie całego przedsiębiorstwa. Każdego dnia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze metoda elektryczną. Spawał m.in. konstrukcje stalowe, regały, stoły, zbiorniki, ramy, bramy. Materiał był mu dostarczany przez ślusarzy, którzy byli również odpowiedzialni za jego przygotowanie. Pomimo tego, że ubezpieczony był zatrudniony formalnie jako ślusarz-spawacz, to prac ślusarskich nie wykonywał. Jedynie sporadycznie w czasie nieobecności ślusarza, zdarzało się, że ubezpieczony musiał przygotować elementy do spawania.

Prace spawalnicze ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ustalony w sprawie stan faktyczny pozwala na przyjęcie, że ubezpieczony legitymuje się ponad 15 letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do okresu uwzględnionego przez organ rentowy w wymiarze 9 lat 11 miesięcy i 9 dni, należy dodać okres od **30.10.1978 r. do 28.02.1987 r. i od 1.12.1990 r. do 15.09.1992 r** w wymiarze 10 lat 1 miesiąca i 15 dni.

Pozostałe przesłanki prawa do emerytury nie były kwestionowane i zostały przez odwołującego spełnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia (...). (pierwszego dnia miesiąca od daty złożenia wniosku).

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) w brzmieniu obowiązującym od 13 października 2017 r., zasądając od organu rentowego - jako od strony przegrywającej proces – na rzecz ubezpieczonego 180 zł jako zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel